

[Bomholt.]

Underskuddet som Følge af Forlisene vokse til det dobbelte, til 150 000 Kr. Der har ved tidligere Lejlighed været ydet ekstraordinær Støtte fra Staten til Forsikringen, en Gang 50 000 Kr., en anden Gang 100 000 Kr., og det er mit Haab, at et Andragende om Støtte maa møde Forstaaelse hos Ministeren og de bevillende Myndigheder.

Dernæst melder sig uvilkaarligt det Spørgsmaal, om en Katastrofe af den Art kan undgaas i Fremtiden. Vi bør efter min Mening gøre, hvad der er muligt, selv om vi paa Forhaand maa erkende, at der er Grænser for menneskelig Formaaen. Jeg vil udtale Ønsket om, at de meteorologiske Meldinger maa blive omorganiseret og Forholdene lagt saadan til Rette, at Fiskerne virkelig kan udnytte Meldingerne. I en Artikel i „Vestjyllands Socialdemokrat“ for 7. November gøres der opmærksom paa, hvorledes Vejrmeldingerne var den paagældende Stormdag. Klokkeren 11 Formiddag blev der udsendt Melding over Dansk Meteorologisk Station saalydende: Aftagende vestlige, efterhaanden mod Syd drejende Vinde. Allerede Kl. 14 kunde de tyske Stationer melde: Storm i Anmarch, men først 3½ Time efter de tyske Stationers Melding kom den danske Station med sit Stormvarsel. Det meddeles i Bladet, at i hvert Fald een Stranding kunde have været undgaaet, dersom de meteorologiske Meldinger var sendt i Tide. Som Forholdene nu er, maa Fiskerne fortrinsvis lytte til de tyske Stationer, for saa vidt deres Modtagere, og jeg kan tilføje: deres Sprogkundskaber, sætter dem i Stand til det.

I et Interview til Dagbladet „Politiken“ udtaler Direktør la Cour fra Meteorologisk Institut følgende — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat —:

„De Klokkeslæt, der tales om, er rigtige nok. Men til disse to Meldinger kommer de mange Meldinger og Stormvarsler, vi Døgnnet rundt sender over Blaavand, Københavns Radio og Skamlebæk. Ogsaa Udsendelserne fra disse Stationer maa Fiskerne stille ind til, hvis de vil følge med. De kan ikke nøjes med Kalundborg-Udsendelserne alene.“

Hertil er der at svare, at Blaavand Radio slet ikke sender Vejrmeldinger til Fiskerne, men sender Vejrmeldinger over Bølgelængde 600 m til Skibene, altsaa pr. Telegraf, og den kan Fiskerne slet ikke forstaa. Og København og Skamlebæk Radio kan ikke høres, det hævdes i hvert Fald fra forskellig Side, uden for Barren. Det vil

altsaa sige, at ingen af de opgivne Stationer kan høres af Fiskerne. Jeg kunde ønske den Sag undersøgt og en saadan Nyordning af Udsendelserne, at de kommer paa Højde med de tyske Udsendelser, og det vilde glæde mig, om den højtærede Minister vilde interessere sig for Sagen.

Et andet Spørgsmaal melder sig, nemlig med Hensyn til de forliste Baades Alder og andre Omstændigheder af Interesse. Jeg kunde ønske den Sag undersøgt, ikke af Hensyn til det, der er sket, men af Hensyn til Fremtiden, ene og alene med Henblik paa mulige Forbedringer. Hvis Baadenes Levealder betyder noget — og det maa jorimeligvis være Tilfældet —, var det maa-ske muligt paa Grundlag af et ændret Til-syn at fastsætte en bestemt Levealder for de forskellige Baade, variabel efter Type, Struktur, Materiale m. v. En saadan Ordning vilde rimeligvis influere paa Afdragenes Størrelse, og det er muligt, at en ændret Afdragsform kun lader sig gennemføre med Støtte fra Staten. Jeg vil for mit Vedkom-mende hellere være med til i Tide at yde Støtte til en betryggende Ordning, end naar Ulykken er sket, thi da hjælper Penge des-værre kun lidt. Der er her en Opgave, som har Samfundskaraktter, og som med Rette kan appellere til Lovgivningsmagtens Med-virkning. Vi nærmer os, forekommer det mig, det Tidspunkt, da der paa ny er en Række Spørgsmaal, der kræver Undersøgelse og Overvejelse.

Dernæst gør jeg opmærksom paa, at jeg gennem Pressen er underrettet om, at der i Finansudvalget er indbragt et Forslag om Støtte til Fiskernes Hjælpefond. Jeg ved ikke, hvorledes denne Hjælpefond er stillet, lige saa lidt som jeg kender Forslagets Formulering. Jeg skal kun udtale Ønsket om, at man ikke gaar ind for en eventuel Ordning, før Esbjerg Fiskeriforening har været spurgt, det vil være baade hensynsfuldt og praktisk.

Til Slut vil jeg henstille, at man, inden Afgørelse træffes, afventer Andragende vedrørende Ulykkesforsikringen, der formentlig vil dreje sig om meget betydelige Beløb. En Ordning vedrørende Baadenes Levealder vil ganske givet ogsaa stille betydelige økonomiske Krav, og en økonomisk Indsats paa det Omraade vil blive mødt med Interesse fra alle Sider.

Hans Pinstrup: Intet Erhverv i vort Land arbejder under saa vanskelige, usikre og farefulde Forhold som Fiskeriet. Forlis, Tab af Menneskeliv og ødelagte Fiskereds-kaber har dette Efteraar ramt Fiskeri-